

nink tâsse jâtma, mes Jummas tâsse annap: rahho
nink rômo pûhhan waimun.

C. N.

Lühikese oppuse maja-tarbiduses.

1. Oddawat sepi waese rahwale.

Otsi mõtsast hâ hulk sõnnajalga, palluta sedda
ârra nink forja sedda tuhka, mes pârra-jâáp, nidade
kokko, et mitte liwa, ehk muldo, ehk muido ni-sug-
gust sisse ei já. Segga sedda tuhka kûlma wega
pâksus tainas, te sest tainost pâstikeisti nink fuiwata
neid páiwa käen. Sellega wöip ni kui sebiga röi-
wid mõske.

2. Rauda mustas tetta, et ta ei rostita.

Panne rouda tulle, et ta werrewas jâáp, nink sis
hõru tedda hârja-kabjaga, mes õliga om hâmmetetu.

3. Et sapa ei pea wet läbbilaskma.

Sullata töpra-raswa nink wahhi kokko. Sest
mârist panne luhhitse tâús katta fema, nink kui ta
keep, sis walla töine luhhitse tâús terpentin-õli mannu.
Se mariga tömba lämmelt sapa häste, ni et kiik umb-
luse-wahhe tâús sawa, hî ei lasse nemma wet läbbi.

Wälletuse sõnna.

1) Heija tengä õnne ajal,

Teng saap ruublis hâdda ajal.

2) Sest et Hansul wiin ni maggus,

Selle temma maja laggus.

3) Ærra ütle kiik, mes mõtlef,

Ent mes ütlet, olgo tötie.

4) Se, ke wölsip naro pârrast,

Tükkip wargit hâdda pârrast.

5) Kui sõnna suust om wâlja-lânnu,

Ei sa sis ennamb kätte raad,

Kas lenda auro-wangertega

Ka tunnin sadda versta maad.

C. N.